

Já přinesu k vám,
já přinesu k vám,
já přinesu k vám..

Já přinesu k vám z baru všechny ranní pozdravy
vtíravý slova naplivu do tváře oslavy
nepřestanu vláčet prochcaný věty
to jsou ty zuby co vykousnou můj napětí
nebe je vydrhnutý domodra a potají mám
ruce sepnutý za hlavou zvony tramvají já
čekám za kterým rohem přijde změna
rozsvítím život jak byt kterež nikdo nezná
a ty pak přijdeš blíž a budem mlčet spolu
neklid vystřelí jak nahá kurva domu
zvedneme sklenice, zahřmí
a vína pijem do dna tam kde si vyprosíme prokletí
pro klid svůj zadlužený duše pojď a vysvobod mě
zatápím v kotli svazkem básní
na nebi fialovej skal na moment vyvolají
tvou noční tvář spocenou milováním..

Ptáš se mě kdo mě sune hloub
jsou všude na stěnách
ty marnosti pro který si chodí kentaur v punčochách
jsem soumrak cigaret upálenej ve vší slávě
zatemni nahýma očima nestydatý saně
před střechou mojí nicoty propadni nebem
a naraž holou hlavou na uřícený buben
jazyky varhany přeruší sny
houbou je nasáklej i život kterež sčítá dny.

Nechal jsem zatoulat své slova dál
ukrad' je sněhulák s kvérem a pak beze slova roztál
Teď piju na dluh mám nic.

Nechal jsem zatoulat své slova dál
ukrad' je sněhulák s kvérem a pak beze slova roztál
Teď piju na dluh mám nic.

Povím ti jaký žít s tím, když ti Bůh dal křídla
řekl tady je máš tak a teď můžeš létat.
Odešel pryč, neřekl víc a na mě padla zima
se jménem Jonáš poslali mě plavat do života.
Křídla mi byla na obtíž, začal jsem tedy zpívat
o snítku a ženách zralých jako hrozny vína
těch písní stále přibývalo až pak vznikla sbírka
hledal jsem autentickéj hlas ve výloze města
hledání nepřestává, otáčíme tváře k nebi
čekáme impuls vyslyšení že se něco změní
a ono nic nebo málo, furt to stejný ráno.
Na duši trochu prázdno při cestě do roboty
Je to hořká káva každej jí žije tak jak umí
Ježíš miloval blues když sešel mezi kurvy.
Já miluju ten zvuk starý kytary
letmej pohled do slunce když se čas zastaví..

Nechal jsem zatoulat své slova dál

ukrad' je sněhulák s kvěrem a pak beze slova roztál
Teď piju na dluh mám nic.

Nechal jsem zatoulat svý slova dál
ukrad' je sněhulák s kvěrem a pak beze slova roztál
Teď piju na dluh mám nic.